

אכן סטנדרט כפול

מה שדרוש לירושלים בעת הזאת הוא הקצאה צודקת של משאבים לשני חלקי העיר והכרה בכך שהיא משמשת בית לשני העמים המקיימים בה את חייהם • תשובה לנדב העצני

הולמות, היוצרת צפיפות רבה ובנייה רעועה, שעלולה לסכן את התושבים במקרה של אסון. ועם כל זאת, הפלסטינים במזרח ירושלים מוכנים להידחק לשכונות אלו כדי לשמור על הזיקה לעיר, שהיא מרכז חייהם, ועל מעמד התושבות שלהם, המאזים תדיר בידי השלטונות.

במבט על מזרח ירושלים כולה, כמעט מיותר לציין שהרשויות אינן מעלימות עין מבנייה בלתי מורשית מצד התושבים הפלסטינים, אלא להפך. שנת 2016 הייתה שנת שיא בהריסות בתים במזרח העיר, ומעל 120 יחידות דיור ו-80 מבנים אחרים נהרסו לאורך השנה. בקלנדיה שליד כפר עקב בלבד נהרסו 37 יחידות דיור. בתחום אישורי הבנייה בירושלים, לעומת זאת, האפליה נגד הפלסטינים ברורה: כפי שהוזכר ברוח מבקר המדינה, רק כ-15% מאישורי הבנייה ניתנים לפלסטינים במזרח העיר, שהם קרוב ל-40% מאוכלוסיית ירושלים. מה שדרוש לירושלים בעת הזאת הוא לא עוד הזנחה, הרס והתעמרות, אלא הקצאה צודקת של משאבים לשני חלקי העיר והכרה בכך שירושלים משמשת בית לשני העמים המקיימים בה את חייהם. •

הכותב הוא רכז מדיה חברתית בעמותת "עיר עמים"

שרת בנייה חוקית במזרח ירושלים, ובעקבות לחצים כלכליים-חברתיים. תושבי השכונות שמעבר לגדר הפכו ל"עקורים בעירם". כפי שמתאר דוח של "עיר עמים" מ-2015, התורשים בשכונות אלו חשופים להזנחה כמעט מוחלטת מצד העירייה והממשלה, בתחומי התשתיות, החינוך, השירותים ועוד. בשנה שעברה דווח כי תושבי השכונה ראס חמיס נאלצו לסלול כביש לשכונה בכוחות עצמם, לאחר שהתיאשו מהאפשרות שהעירייה תעשה זאת עבורם. בשנה שעברה, לאחר יותר מעשור של הזנחה ורק אחרי מאמצים רבים של ועד השכונה ו"עיר עמים", נחנכה תחנת כיבוי האש הראשונה באזור כפר עקב, וזוהי תחנת הכיבוי היחידה בשכונות שמעבר לגדר. כמו רשויות עירוניות אחרות, גם רשויות אכיפת החוק מדירות את רגליהן מהשכונות הללו. במחנה הפליטים שועפאט, למשל, אין תחנת משטרה, מה שמשאיר מקום לפעילות פלילית נרחבת במחנה. התושבים עצמם משוערים לעיתים לאכיפה של חוק וסדר בשכונות שמעבר לגדר, אך מוצאים את עצמם מופקדים לחלוטין. המדיניות שמעודדת הגירה של תושבים פלסטינים אל מחוץ לגדר אינה סוג של אפליה לטובה, אלא להפך – זוהי הפקרה של התושבים ללא שירותים וללא תשתיות

במאמר דעה שפרסם לאחרונה במדור זה כתב גרוב העצני שבמזרח ירושלים "התבסס סטנדרט כפול של אכיפה והריסה". דין אחד חמור ונוקשה ליהודים, ודין אחר, מקל ומתעלם, לערבים" ("צוחקים כל הדרך לעמונה", 15.2.17). תשומת לב מיוחדת הוקדשה במאמר לבנייה בכפר עקב, שכונה שנותקה מירושלים בידי גדר ההפרדה, אף שתושביה מחזיקים תעודות זהות ישראליות – עובדה שהשמיט העצני. הטענה שהאוכלוסייה הפלסטינית במזרח ירושלים – אוכלוסייה המופלית מכל הבחינות, בתכנון ובבנייה, באכיפה, בחינוך ובשירותים עירוניים – זוכה להקלות מופלגות לעומת התושבים היהודים – היא מופרכת מעיקרה ואף מגוחכת. אבל המצב בשכונות המזרח-ירושלמיות שמעבר לגדר דורש בחינה מעמיקה יותר.

על פי הערכות, בשכונות הכלולות בגבולות העירוניים של ירושלים, ושנותקו מהעיר בידי גדר ההפרדה, גרים קרוב ל-100 אלף איש, כשליש מתושבי מזרח ירושלים הפלסטינים. לפחות מחצית מתושבי השכונות שמעבר לגדר גרו קודם לכן בתוך תחומי הגדר ונרחקו החוצה בעשור האחרון בעקבות מדיניות ממשלתית ועירונית שכמעט אינה מאפ-

מעריב השבוע

עורכים ראשיים: דורון כהן, גולן בר יוסף
 מו"ל: ג'רוזלם פוסט בע"מ
 מנכ"לית קבוצת הג'רוזלם פוסט:
 רונית חסין הוכמן
 מנהלת מסחרית: חגית קריינד
 מנהל הפצה: דרור קון

דפוס: הדפוס החדש בע"מ, ראש"צ
 כותבת: האחיים מסלוויטה 15,
 תל אביב, מיקוד 6701026

טל, מודעות: 03-7619020, פקס: 03-7619022
 דוא"ל מערכת: hafaka@sofhashavua.co.il
 דוא"ל לתגובות: tguvot@sofhashavua.co.il

מנייים: *2428
 שירות לקוחות מנייים: *2421
 אין המערכת אחראית לתוכן המודעות
 ואינה מחזירה כתבי יד ותמונות